

Letaški in izdajatelji: Okrajni odbor SZDL Črnomelj, Kočevje in Novo mesto. — Izbaža vsak petek. — Odgovorni urednik Tone Gočnik. — Uredništvo in sprava: Novo mesto, Cesta komandante Staneta 25. — Pošta predel 35 — Telefonski uredništvo in uprave 127. — Tekoči račun pri Narodni banki v Novem mestu: 616-T-161. — Letna naročnina 300 din. poletna 200 din. četrtletna 125 din. — Tiskarska »Slovenskega poročevalca« Ljubljani.

Dolenjski list

Tednik okrajev Črnomelj, Kočevje in Novo mesto

Ljudski poslanci so lahko ponosni na ustvarjeno delo Ljudske skupščine FLRJ

Ljudska skupščina FLRJ je končala svoje delo — Spreje ti so novi zakoni — Edvard Kardelj o priporočilu o imenovanju krajev — Aleš Bebler o italijanskih četah na naši meji

Po 3 in pol letnem plodnem delu se je Ljudska skupščina 10. septembra razšla, še prej pa je izdala svoj zadnji odlok — odlok o svojem razpustu. Na zadnjem zasedanju je Ljudska skupščina sprejela dva izredno važna zakona, ki utrjujeta demokratizacijo našega javnega življenja, krepijo zakonitost in zaščito državljanov svobodičin in izpolnjujejo našo zakonodajo: zakon o pravicah in dolžnostih, volitvah in odpoklicu ljudskih poslanec in novi zakon o kazenskem postopku. Ljudska skupščina FLRJ, izvoljena 1. 10. 1950, je izpolnila svojo nalogo in se razšla, hkrati pa je Zvezni izvršni svet razpisal vojne za novo Ljudska skupščino, to je za Zvezni svet in Svet proizvajalcev Ljudske skupščine FLRJ, ki bodo 22. novembra t. l.

Povznamo najvažnejše mesece, izgovor podpredsednika Zveznega izvršnega sveta, Moša Pijade, podsekretarja državnega sekretariata za zunanje zadeve dr. Aleša Beblerja in govora ljudskega poslanca Edvarda Kardelja.

Moša Pijade je poudaril, da je družbeni razvoj zadnjih let, v katerem smo gradili naš socialistični red, v celoti potrdil, da z gradivito socialistično demokracijo raste tudi zavest državljanov po vrednosti njihove osebne svobode in njihovih človečanskih pravic. Govorec o novem družbenem redu, kjer neposredni proizvajalci sami upravljajo podjetja, v katerih delajo, je Moša Pijade naglasil, da raste s tem tudi njihov odpor proti silehneemu dejanstvu, ki bi rušilo gradivito socialistični red. V zvezi s tem pa tuudi proti vsakemu delovanju bliskovratne samovolje in kršitve zakonitosti. Ko je Moša Pijade govoril o novem kazenskem zakoniku, je poudaril, da daje ta zakonik sodiščem še pomembnejšo vlogo, zato se že treba še bolj boriti za zakonitost in strogo zahtevati od sodišč, da se drže zakonov in da so neodvisna. To pa nikakor ne pomeni, da bi smela sodišča dela, ki izven socialističnega reda, v kot da ni ena njihovih osnovnih naših prav zaščita tega reda, ki mora biti v svetski sodnički prav tako, vodilna nit, kot zaščita pravic in svobode državljanov. Novi zakonik o kazenskem postopku je velik korak naprej v našem pravnem življenju in izraz demokracije in humanosti.

Novi zakon nudi vsa jamstva za zaščito pravic in svobodičin državljanov, zagotavlja popolno utrditev zakonitosti in izraza zahteve tiste stopnje državljanskega razvoja, na kateri smo danes. Govor dr. Aleše Beblerja na seznanjanju z ukrepi, ki jih je naša država podvabila ob najnovjejših italijanskih izizzanjih. To obvestilnih sekretariata za zunanje zadeve se italijanske čete, ki so se v zadnjem času razporedile vzdolž naše meje, še niso vrnilne v svoje prejšnje garnizone. Izredni ukrep vojaškega značaja italijanske vlag je na torej se vedno v veljavlji. Ne glede na korake, ki bi jih lahko sprožil bodoči položaj, pa bo Jugoslavija s svojim trdnim ter korakom mirnim dostojanstvenim stališčem znala ščititi ljudske interese.

Ljudski poslanci so toplo pozdravili tudi Edvarda Kardelja. V govoru je izrazil prepričanje, da se je v našem vsakodnevнем življenju že preveč ustalila navaida imenovati podjetja in celo trgovinice po še živečih političnih voditeljih. To se je dogajalo pogosto brez vedenosti prizadetih tovarisev ali celo proti njihovi volji. Težnja revolucionarnih množic je sicer šla za tem, da bi se predstavila revolucija. Ta navada pa je postalna na današnji stopnji političnega življenja neokusna, politično nepotrebna, da, celo skodljiva. Zato je treba prenehati z vsakim natančnim imenovanjem ustanov po živih ljudeh. Razen tega bi bilo treba imena odstraniti s tovarn, zadrug, podjetij in z mestnih ulic ter mest. Edino ime tovarista Tita naj ostane zapisano na ulicah naših mest ter na naših tovarnah in ustanovah. Tu ne gre samo zato, je poudaril tovarist Kardelj, da počastimo zasluge tovarista Tita za socialistično revolucijo in za neodvisnost naših narodov. Ime tovarista Tita je kot simbol v nerazdržljivi zvezi z našo revolucijo tako v dobi narodnoosvobodilne borbe kot v dobi našega boja proti Vzhodu in proti blokacijski doma.

Govor tovarista Edvarda Kardelja so sprejeli vsi poslanci z dolgotrajnim ploskanjem. Skupščina je soglasno sprejela priporočilo ljudskim odborom, naj prenehajo imenovati mesta, kraje, ulice, trgovine, gospodarske organizacije, ustanove itd. po živih voditeljih in na sedanja

Tovariš Tito je govoril na proslavi 10-letnice VIII. dalmatinskega korpusa v Splitu pred 200 tisoč ljudmi

Nad 200.000 ljudi iz vseh krajev svobodoljubne Dalmacije se je zbralo v nedeljo v Splitu, kjer je na veličastni proslavi 10-letnice VIII. dalmatinskega korpusa govoril predsednik republike tovariš Tito. Ko so ga stotisočglave množice več minut brez prenehanja pozdravljale, je tovariš Tito čestital ljudstvu Dalmacije in VIII. korpusu k zgodovinski obletnici. V daljsem govoru, posvečenem problemu Trsta, je tovariš Tito med drugim poudaril našo željo, da se tržaško vprašanje radikalno uredi, da se v tem delu sveta zagotovijo mir in pogoj za miren razvoj in spoštovanje med Jugoslavijo in Italijo. Ne bomo pa dovolili, da bi se z interesu naše države kdorkoli igračkal. Nikomur ne grozimo je dejal maršal Tito, smo pa budni! Ko je govoril o naših odnosih z

vzhodnimi državami, je tovariš Tito poudaril, da se v odnosih s Sovjetsko zvezo in njenimi satelitti ni v bistvu nič sprememnilo.

Smelo nadaljujemo našo pot v izgradnji socializma, je nadaljeval tovariš Tito, ko je govoril o jesenskih volitvah. »Prisli smo že do take stopnje, da lahko še bolj razširimo in poglobimo demokratične principe socialistične dežele. Želim, da bo naše ljudstvo na teh volitvah rekel svojo besedo, da bo izvolilo tiste ljudi, ki so se v najtežih časih pokazali kot dobrojini sinovi svojega naroda in ki zrajo ščititi koristi ljudstva, da bo naše ljudstvo s tem varovalo svoje pridobitve ter lahko še naprej mirno gradilo svojo srečnejšo in boljšo budoučnost.«

Ali bo LIP v Ribnici priznalo občanom Potoka del dobička?

Zadnja delitev dobička pri Lesno industrijskem podjetju Ribnica (dobiček je znašal okrog 150 milijonov dinarjev), v letu 1952 je vse prebivalce in delavce v Loškem potoku vzemiril. Zakaj? Kaj le imata skupnega LIP iz Ribnice in Loški potok?

Pod lastništvo ribnikega Lesno industrijskega podjetja je spadala zaga v Loškem potoku vse od obnovitve do maja letos. Pravno stanje lastništva žage sicer še ni dokončno rešeno, vendar je njen najverjetnejši dedič občinski ljudski odbor Loški potok. Zato še že od maja letos brez plačevanja najemnine upravlja žaga vsa povojna leta zaposljevala okrog 50 delavcev iz okolice Loškega potoka in iz kraja samega. Od leta 1949 do danes je zrezala 30 tisoč kubičnih metrov desk. To delo so opravili žagari — Potocani. Prav tako je velika zasluga 200 delavcev s področja Loškega potoka, ki so delali stalno pri Lesnem industrijskem podjetju, da je imelo to podjetje tako visok dobiček.

Odobren je 50 % popust na železnici za proslavo XV. brigade v Metliku

Glavna direkcija Jugoslovanskih železnic je odobrila 50-odstotni popust na vse potniških v brah vlagih v FLRJ do postaje Metlika in nazaj v času od 17. do 23. septembra 1953. Vsak, kdor se bo udeležil slavnosti XV. brigade, naj kupi na odhodnem postaji obrazec K-13 ter celo karto do Metlike, ki bo veljala kot brezplačen povratak s potrjenim obrazcem K-13 o udeležbi proslave XV. brigade.

Lesno industrijsko podjetje se je za svojo žago v Loškem potoku bolj malo brigalo. Del streha pušča že vsa povojna leta vodo. Podjetje že žago samo izkorisčalo, za njen ureditev pa ni imelo sredstev. Še več, Ko so v Ribnici začutili, da ne bodo več dolgo gospodarili na Potočki žagi, so žagi vzel vse parno kota, v zameno pa ji dali kotel od lokomotive, ki žagi ne ustrezira.

Občinski ljudski odbor v Loškem potoku stoji pred težko namenom, kako bi žago obnovil. Samo elektrifikacija žage bo stala 3,400.000 din., a popravilo strehe

3,400 tisoč dinarjev. Občinski ljudski odbor sam nikakor ne more biti kos tem nalogam, zato upravljeno zahteva del dobička, ki so ga delavci Loškega potoka pomagali ustvariti Lesno industrijsko podjetje v Ribnici.

K. O.

...Tovariši in tovarišice!

Svet danes že pozna našo državo, spoznal je duha, ki preveva naše ljudi, poznal misel naših ljudi, ve, da je to ponosen narod, da je ta narod strašno trpel, da je prenesel nadloveske napore. Danes imamo mnogo prijateljev v svetu. Prizadevali si bomo, da teh prijateljev nikoli ne izgubimo. Sodelovali bomo z vsakom, ki misli pošteno, in to, da bi ohranili mir in mirno sodelovanje. Na strani tistih smo, ki so proti novim vojnam, proti napadu in napadalcem. Mi smo na strani prednega slovstva in ne glede na težave vam povem: Dokler bo preveval naše narode duh, kakor jih preveva danes, — in jaz verjamem, da temu ne bo konca, — ga ne bo zlomila nobena sila...«

Maršal TITO, 14. sept. 1952 v Dolenjskih Toplicah

„Hiti, brigada petnajsta...“

V teh dneh, ko se Metlika in vsa Bela krajina pripravljata na svečano proslavo desetičnice ustanovitve Belokranjske udarne brigade, je razumljivo, da metliški partizanski borcevne besede kar same nanesijo na tiste dni, ko se je po italijanski kapitulaciji iz vse večjega doleta dobrovoljnih bataljonov v belokranjske bataljone osnovala njihova brigada.

Toda preden je bila brigada formirana, je bilo v osvojeni Metliki mnogo burnega, razganega življenja. Ce se te dni bivši metliški borce kjerklj snidejo, potem jima beseda teče italijanski kapitulaciji, o velikem plenu tistih dni, o tedanjih borcev in podoben. Kako tudi ne bi govorili o tem, ko pa je se prvi komandant mesta Metlike Pavel Pavlovič, ko so mu Jerina, Orlič, brata Koželja,

Molek, Doltar, Hočvar, Skerlj in še vrsta drugih! In tu so skulpturisti Mihelčič, Zupančič, Tancik, Slobodnik... In kar eduno je, da je v takih pogovorih vse težko in hudo pozabljeno in da se iz vsega kar sveti partizanska sproščenost, optimizem, pridelci delovali tudi združeni v kulturni aktiv, ki je v Metliko povabil igralsko družino 13. hrvaške brigade, ki je v bivšem Sokolskem domu preredila prvi partizanski miting.

Tako po italijanski kapitulaciji so posebne delovne čete rušile železniško progno v ostale komunikacije, da se sovražni prepreči vdor iz Hrvatske. Vse tiste dni so neprenehoma potrebovali v mestu novi borce; med

nimi tudi bivši interniranci iz italijanskih taborišč in Primorci. Vse te so napotili proti Suhojoru, kjer so se formirali bataljoni in kamor so odvajali tudi zaplenjeno italijansko oružje, muničijo in drugo vojaško opremo.

Na Suhojoru je bil takrat center Vzhodno-dolenjskega odreda, ki je združeval Belokranjski, Gorjanski in tako imenovani Semški bataljon, katerim se je v tistih dneh pridružil še novoustanovljeni 4. bataljon, ki je imel več minometov in druge težke oružje. Iz vseh teh štirih bataljonov je bila 28. septembra namesto prejšnjega Vzhodno-dolenjskega odreda formirana nova brigada, ki je dobila zaporedno številko 15 in se je pricela nazivati Belokranjska. Njen prvi komandant je bil Zgorjan-Vasja, prvi komesar pa Niko Silih-Nikiš.

Iz Metlike se je torej pricela zmagovita pot 15. Belokranjske brigade. Njeni borce so doživelji ognjeni krst pri Sv. Ani nad Karlovcom v borbi z Nemci in ustaši, potem pa se je brigada premaknila v Kordun, od tam spet v Belo krajino, se nato pri Netretiću spopadi z ustaši, se borila po Kočevskem, se tolka z nemškimi okupatorji in domaćimi izdajalcji pri Velikih Laščah, pri Kopanju, in Zdenski vasi, na Catežu, Primskovem in Javorovici in v okolicu Grosuplja... Nato spet vidimo brigado pod Gorjanci, pa na Sušičah, pri Ruperju vrhu, gledamo jo, ko napada Sent Jernej in Novo mesto, pomaga drugim brigadam rušiti Stampetov most, vidimo jo, kako v nemških bojih in praskih prekrizi vso Suho krajino, pride na Kočevsko, nato pa je spet na Dolenjskem in drugod — vedno na straži, v zasedah in borbah! — dokler ob svobodi zmagovito ne vkoraka v Ljubljano.

Zato se Metličani te dni maršicajo spomnijo in beseda se jim najraje ustavi v dneh, ko so Italijani z belimi in cigani vred bezali iz Metlike, pa jih je v Hrvaški na kolesu pri Brački kar sam prestregel in jim iztrgal prvo brostrelko. Marsikdo je takrat pridel veselo prazniti začudenje italijanska skladščica in bunkerje, vendar je bila takoj vzbostljena ljudska oblast. Na blokhi so bile formirane straže in komanda mesta je že 11. septembra odredila mobilizacijo vseh moških od 16. do 50. leta. Slíšen poziv je takrat izdal tudi aktivni metliški bataljon vsem tovarisci, ki so bili tiste dni odotni iz bataljona.

V mestu je vzel vso oblast v roke Mestni odbor OF, katerega sekretar je postal Julij Kopinj. Ta odbor je izdal vrsto naredb in želj, da se življenje v mestu čimprej normalizira. Tako so bile spet odprte vse trgovine, gostilne in drugi

zavodnike, razveljavljene so bile italijanske nakaznice za racionalizirano blago in uvedene nove, ustaljene so bile cene, strogo prepovedana je bila špekulacija in oderuščvo, določena je bila policijska ura in drugo. Hkrati je bila pridelovali tudi zdravstveni in kulturni aktiv, ki je v Metliko povabil igralsko družino 13. hrvaške brigade, ki je v bivšem Sokolskem domu preredila prvi partizanski miting.

Tako po italijanski kapitulaciji so posebne delovne čete rušile železniško progno v ostale komunikacije, da se sovražni prepreči vdor iz Hrvatske. Vse tiste dni so neprenehoma potrebovali v mestu novi borce; med

Zagrebški velesejem Za velesejem v Zagreb daje Avto-promet Novo mesto popust na redni progi Novo mesto-Zagreb. Povratna karta stane 440 din. Avtobus obratuje vsak dan.

Podprimo podeželsko mladino pri njenem izobraževanju!

Z 10. septembrom vstopamo v novo šolsko leto. Mladina iz podeželja se zgrinja v mesto, da bi segalo po knjigah in v solah vskravala izobraževanje. Toda volja po obsežnem znanju sama ne dovoli! Podeželska mladina potrebuje v kraju solarnja stanovanje, a predvsem izdatno hrano. Mladini, ki se izobražujejo v Novem mestu, so dajejo dvojno vrednost: prav tako imajo potrebo po vseh potniških vlagih v FLRJ do postaje Metlika in nazaj v času od 17. do 23. septembra 1953. Vsak, kdor se bo udeležil slavnosti XV. brigade, naj kupi na odhodnem postaji obrazec K-13 ter celo kartu do Metlike, ki bo veljala kot brezplačen povratak s potrjenim obrazcem K-13 o udeležbi proslave XV. brigade.

Naši narodi ne morejo pozabiti na strahote italijanskih zločinov. Slovensnosti na otoku Rabu, katerih se je udeležila zadnjo nedeljo množica ljudstva iz Slovenije in Hrvatske, med predstavniki oblasti pa tudi predstavniki Zvezne borcev, odposlanec Zidovske organizacije v Jugoslaviji in prvi komandant rabške brigade France Potocnik. Na grobove žrtv so položili svojci jesensko cvetje, pri čemer je prislo do pretresljivih prizorov.

VREME za čas od 18. do 24. IX. 1953

IZ NAŠIH KRAJEV

Novo mesto je pozdravilo 10-letnico svoje prve osvoboditve

S slavnostno akademijo v Domu ljudske prosvete je v soboto 12. septembra zvečer proslavilo Novo mesto deseto obletnico svoje prve osvoboditve. 9. septembra 1943 so Rajonski komite Partije, odbor OF in Narodna zaščita sredil še vedno oboroženih Italijanov v novomeškem Rotovžu prevzeli oblast v svoje roke. Osmočeni in na smrt preplašen Italijani so s svojimi podrepniki vred zapustili Novo mesto, ki je sprejelo osvoboditelje – partizane s cvetjem in preserno pesmijo.

Proslavijo so se udeležili predstavniki ljudske oblasti, JLA, političnih organizacij, delovnih kolektivov in prebivalci mesta. Po odigrani himni je govoril o prvi osvoboditvi Novega mesta

ljudski poslanec in nosilec spomenice leta 1941 tov. Avgust Jazbinšek. Z recitacijo, nastopom pevskega zboru SKUD »Dušan Jerebe« in točkami orkestra je bil spored zaključen.

V nedeljo dopoldne je priredila godba novomeške garnizijske JLA pod vodstvom kapelnika Tomaža Zajca promednati koncert na Titovem trgu.

Mestna hranilnica v Novem mestu spet posluje

S sklepom Ljudskega odbora mestne občine Novo mesto je bila pred kratkim ustanovljena Mestna hranilnica, ki je z 10. septembrom začela poslovanje v spodnjih prostorih bivše Bergmanove lekarne na Glavnem

Straža na dan občinskega praznika

Na svoj prvi občinski praznik na slavnostnem prostoru. O pomenu občinskega praznika, o težkih medvojnih dneh in o naši borbi za socializem so govorili v imenu organizacije ZB Franc Aš, v imenu občine predsednik občinskega odbora Albin Stok, Jazbinšek August-Iko, nekdajšnji sekretar Partije za toploško področje, in Niko Šilh, ljudski poslanec, ki so ga zborovalci topo pozdravili.

Na slavnostnem prostoru je zapel nekaj pesmi moški pevski zbor, popoldne pa je bil telovadni nastop Partizana.

Na praznik se je zbralo že v do-poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Na praznik se je zbralo že v do-

poldanskih urah okrog 400 ljudi.

Oj, ti kulturniki petnajste!

(Nekaj veselih iz tistih časov)

Da bi jih samo videli, metliške kulturnike! Pa ne mislim tistih od danes ali včeraj; ne teh, partizanske iz 15. brigade imam v mislih. Ko jih človek danes vidi, komaj še verjam, da so ti fantje in može nekoc, kot sami pravijo, »delali kulturo po brigadah.«

Pa so jo!

Vse brigade, vsi bataljoni so v tistem času imeli svoje propagandne odseke in kulturne ekipe in zakaj ne bi potem imel kulturne ekipe tudi 3. bataljon pred kratkim ustanovljene Belokranjske brigade. To si je mislil malo po božiču 1943. leta tedanj bataljonski komisar Franc Levstik — Miloš, ki je poklicni borca Viktorja Miheliča in mu naročil, da tudi v njihovem bataljonu osnuje kulturno ekipo.

Viktor, ki je v življenju že došlo prepel in premučiral, je vorej dobil nalogu, naj te skulturnike izbeza na dan. In jih je. Kar brž jih je imel pri roki. Njegov brat Silvo je bil tu pa Zupančič Branko in Tancov miloš. Pridružili so se jim še Slobodnik Tonč, Pavlovit Pavle in Zalokarjev Feri, medtem ko so uganili, da bi bil Petrič poleg prvca morda kar porabeni še za »komikarje.« Sami Metličani! Bil pa je tu tudi Nemančič s Švžakom, potem Balkovec Jože z Vinice, ki je že do tedaj všeč zagnrel s svojim basom, pa še ta in oni. Kar zadovoljen je bil Mihelič.

Viktor je začel. Brez not, brez instrumenta, brez piščalka za intonacijo. Vendal so čez teden dni pevci že bili izvezba, na svoj prvi nastop. Niso ga polomili, čeprav so bili na Polomu. Velika kmečka soba je bila takrat nabito polna navdušenih poslušalcev.

*

Kajpak, bili so na Polomu, prazni suhokranjski vasi, kjer je bil takrat štab 3. bataljona. Dodelili so jim posebno sobo. Veliko kmečko peč so kurili iz veže in ker ni bilo drugih drv pri rokah, so nagazili v peč late in stebre podrtih kozolcev. Nič niso žigali. Hlod so prislovali v peč, drugi del pa v veži podprtji. Ko je znotraj zgorel, so ga porinili naprej, dokler ga ni v ognju zmanjkal.

Tako so v topli sobi prepevali. Toda samo petje je premalo. Treba je dobiti kako kitaro, kako harmoniko... Toda kje? Tam okoli je ni bilo stakniti. Treba bo pač ponjo v Metliko. Dobili so dovoljenje in odšli na pot. V mrazu in debelem snegu so gaziли in suhokranjskega Poloma v Belo krajinu.

Doma so se najdili in vzel harmoniko, dve kitare in violino. In otvorili so jih Metličani s paketi in vrečami kot mule. Zanje bo to in še za ste-

vilne domače tam na Polomu in v Hinjah.

»Tako ne bo šlo. Ce hočete, da vse to odnesemo, nam dajte s sajtrgo,« so predlagali novopečeni kulturniki.

Dali so jim jo. Vanje so strigli vreč in zavjede, kitari, harmoniko in violinu ter jo po visokem snegu spet odrinili na dolgo pot v Polom.

Tako so tisto zimo metliški kulturniki v pletenem košu vozili kulturo iz Metlike v Suho krajino.

*

To pa je bilo takrat, ko je Metličan kuhal svoje hlače.

Bilo je kajpak v Suhi krajini. Kulturniki so si kar mimogrede nabrali pevskega znanja, nabrali pa so tudi — uši. Tuji teh zadnjih kar tako mimogrede. In nabolj si jih je tudi Marko. Prav lepo poročio.

Debelo je pogledal, ko jih je prvč videl, te gozljali do takrat ni bil vajen. Seveda jih je začel loviti in tolči. Toda bolj ko jih je tolkel, več jih je bilo.

Prekuhal bom oblek, pa bo z enim mahom vse odpravljeno,« je sklenil in že vlekel hlače z nog.

»Počakaj, verjetno bo premik,« mu je zaskrbljeno rekel tovarš. »Preje je nekaj pokalov.«

»Tebi v glavi,« je odvrnil Marko in že gazi hlače v velo vodo.

Takrat je pa res pričelo potati. Oglasile so se sovražne puške, zadržala je strojnica.

Potome je šlo vse na hitro. In tudi zgodbe je tu kar hitko noca.

Bil je namreč samo majhen oštrestski premik kuharjev in kulturne skupine. In pri tem premiku je tekel Marko z violino in puško čez ramo in z momčimi hlačami v rokah.

Tistikrat pa so bili pod Gorjanci.

Utrjeni od borbe in hoje so kulturniki prišli z ostalimi borci v podgorško vas. Resnici na ljubo je namreč treba povedati, da kulturniki niso samo prepevali in muzicirali, ampak da je bilo marsikdaj treba potisniti harmoniko in kitaro v grmovje.

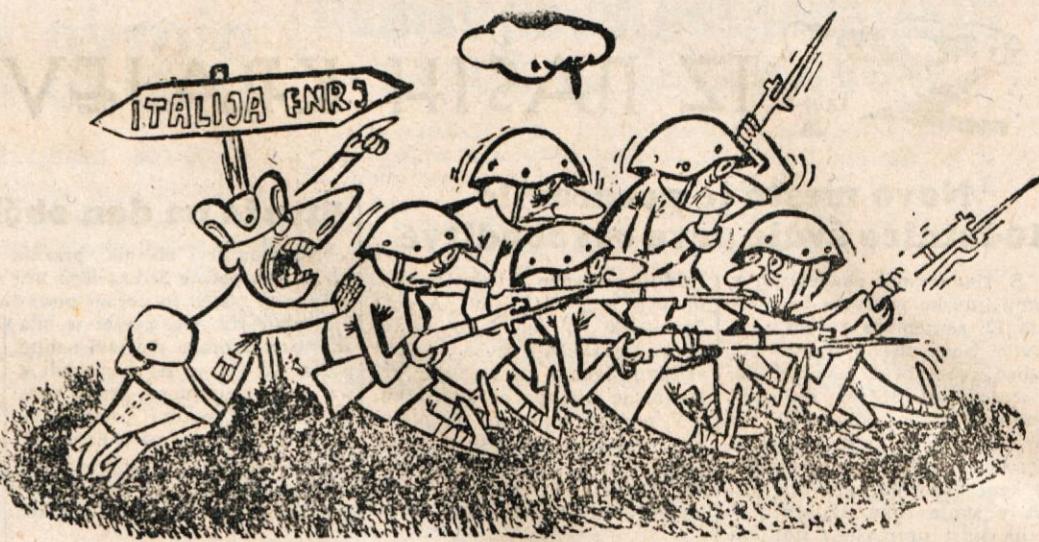
In trdo prijeti za puško.

Tako so tisti večer kulturniki petnajste kot ubiti pospali na nekem podgorškem skedenju. Nič jih ni motilo; ne uši, če jih je kdo imel, ne poglane, ki so se junija podile okoli njih. In niso jih motili niti redki streli, ki so se trgali nekje v daljavici.

Spali so in krepko smrčali.

Nenadno pa je Pavleta kar vrglo iz spanja.

AVANTI

Porca miseria, le korajžno, saj vas jaz vodim!

(Iz Kerempuhu)

Naša glavna naloga je: rešiti ranjence!

Spomin na sodelovanje XV. SNOUB s XIII. proletarsko brigado

Jesen 1943. Ze nekaj dni je divjala ustaško-nemska ofenziva. Prvo noč smo počivali na topelu senu v vasi Kulaj v Žužemberku. Kolikor nas je bilo tovaršič, vse smo izmenoma bdele pri težko oprečenem Jožetu Bajuku iz Bojanje vasi. Ponesrečil se je, ko so reševali naša skladilka na Radovici. V sobi, kjer je ležal, je močno dišalo po očaginem mesu. Ves obraz je bil ena sama rana. Na rane smo mu dajali krpe, namočene v sveži mleku. Drugih zdražil v tedaj ni bilo pri roki. Jože je trpel strašne boleznine. Bili so trencuti, ko ni bil pri zavesti. Videl ni nič, govoril pa je le malo. Pri prenosu je znaščnik v Kordun je strašno trpel. Vendar ni tožil, kakor tudi drugi ranjenci ne.

Ranjencev smo imeli preko 300, največ težjih. Za pot so skrbeli XV. brigada, XIII. prolet. brig., aktivisti in civilisti. Čeza dan se nismo zadrljivali v vaseh, ampak v gozdovih, ker je v zraku vedno krožilo sovražnikovo letalo. Drugi dan je sledil nagel pohod iz vasi Silki v Žužemberku. Dolgo kolonzo ranjenci, brigadama in civili iz Belo krajine in Žužemberka je kmalu zajela v svoje varstvo temna noč. Začel se je naporen pohod proti Kordunu. Obe brigadi, XV. slovenska in XIII. proletarska, sta dobili naloge prepejeti ranjence v Kordun. Samo v bataljon XIII. prolet. brigade je krčil pot o sodelovanju XV. brigade, ki je peljala ranjence v varno. Borce XV. in XIII. prolet. brigade so na tej poti pokazali brezprimerno junastvo. Mimogrede so rušili progo, napadali in razdržali bunkerje in preganjali iz njih ustaše in Nemce. Vse se je dogajalo z neverjetno naglico. Časa ni bilo mnogo. Ranjenci so morali biti čimprej na varnem. Borce, mladinci, prebivalstvo, vsi so imeli do krvizljene ramena doma nosili. Na tej poti smo preprečili nedovoljne napade. Po celodnevem maršu po pokrajini, opazovan od nemških avionov, tankov, in reflektorjev, se je pomakala kolona dan in noč. V trdi noči smo imeli kratke odmore, ki so bili skoraj vedno prekinjeni z napadom. Borce XV. brigade so morali biti stalno na položajih in braniti ranjence.

*Skojeveci, komunisti, je v temni noči klical glas komandanata XIII. prolet. brigade tov. Žežela: »Samo preko naših trupel bo prišel sovražnik do ranjencev.« Poleg savražnikovih raket in reflektorjev so švigaše v zrak minne, železniški pragi, tračnice in bunkerji, ki so jih razstrelevali naši borce. Po krošnjah bukev so kakor roča šumele krogla. Med to strašno vihro se je pomakala dolga kolona naprej, samo naprej — dan in noč. Med kratkimi odmori so ranjenci dobivali okreplila.

Za in proti kratkim krihom

Med ustvarjalci ženske mode v Evropi in med podobnimi podjetji v Ameriki se v zadnjem času razvija ostra bitka: za ali proti kratkim žepskim krihom. V Parizu so modni krojači namreč prišli na trg spet s kratkimi ženskimi krihi, ki naj segajo samo do kolen, ali kot pravijo ti strokovnjaci mode, 40 cm na dol. Tej novi modi, ki seveda ni nova, so se odločno upravili raznimi moralisti v zapadnih državah, predvsem po tekmila v oblačilnici industriji. Ni jem vseeno, ali se za kriho porabi več ali manj blaga, poleg tega pa imajo na zalogi velike količine oblek z dolgimi krihi. Zagovorniki kriha v Ameriki pravijo, da so žene, ki bi se odločile za kratka kriha, čeprav imajo lepe noge, najmanj neumne, če ne celo kaj več ...

pela ded in Tijče. Sesede se na klop k peči in zatarna:

»Oh, kaj bo z dedom? Tako me skrbi, tako skrbi...«

4.

Dnevi pa so tekli dalje, dalje. Vsak novi dan je ljudstvu in izdani in trpinčeni domovini prinesel novo žalost. Ljudje so bili vesak dan bolj prestrasheni. Bili so se celo svoje sence. Nad vso domovino je viselo gorje, ki je izhlapevalo iz smrdljive fašistične mlakuže. Zastrupljalo je ozračje, da je bilo ljudem se dihat težko. Mesta so postala velike jetnišnice, iz katerih je bilo vsako odstranjevanje brez dovoljenja fašističnih oblastnikov življenjsko nevarno. Sužnji jarem je dušil grla, da so se najboljši znanci in prijatelji upali le še šepetaje govoriti med seboj. Slovenska pesem je umrla.

Po deželi so se od vasi do vasi podili tuji vojaki. Kakor stekli volkovi so davili, grizli, ubijali in pozigali ter pustošili naselja mirnih prebivalcev, ki so imeli nad seboj samo to greh, da jih je rodila slovenska mati. Bil je strašen čas.

Fašistična letala so bombardirala mirne vasi. Vsak dan je gorelo. Zdaj tu, zdaj tam. Matere so begale pred nasilnikimi izpod rodnih krovov v okrilje gozdov. Gozdovi so bili dobrji. Zaščitili so materje in njihove otroke pred kroglama, ki so jih sovražna le-

tala sejala na domove, na polja, kjer so delali kmetje, na pašnike, kjer so pastirji pasli živino. Bežali so pred smrtno v gozdove. V prazne, zapuščene domove pa so vdriali tuji vojaki in ropali, kar so z žuljevimi rokami ustvarili v prihraničnih rodovih. Kadars so se prestrasheni ljudje pod noč vrnili domov, so našli v hišah razdejanje. Mnogi so bili lahko veseli, da jih je vsaj krov ostal nad glavo. Mnogi pa so neutolažljivo jokali na ožigh požganih domov.

A piloti v sovražnih letalih niso odmetavali samo bomb ali streljali iz brzostrelki na ljudi in vasi! O ne! Včasih so letala pribrnela nad vasi in piloti so prizeli trositi letake. Letake, ki so bili polni lepih besed in oblub. Ljudje so verjeli lažnim oblubam. Ko so prihodnji zvedeli, da se vasi približujejo sovražni vojaki, so počakali doma. Verjeli so letakom. Vojaki pa so v vasi polovili može in fante ter jih odgnali. Mnoge so pobili kakor klavno živino. Mnoge so poslali v pregnanstvo glad past...

Potem ljudje niso več verjeli letakom. Ko se je sovražna vojska spet bližala vasi, so možje in fante zbežali v gozdove. In niso se več vrnili.

Gozdovi so bili svobodni! Tamkaj so se zbirali partizani.

Tudi Velika loza je bila svobodna. Tudi v njej so se zbirali partizani.

Pogled na množico ob zboru prvih slovenskih brigad v Dolenjskih Toplicah septembra 1952

Slovenski izseljenski družinski kol edar za leto 1954

Slovenska izseljenska matica v Ljubljani pripravlja za slovenske izseljence kol edar za leto 1954 z namenom, da živo napisano besedo poglibi vez z rojaki, ki so razkrojeni po vsem svetu. Zato sodelujejo v tem kol edarju pisatelji in znanstveniki iz rojstne domovine — prav tako pa tudi izseljeni sami. Vsakoletni kol edar bo hrkati tudi zbirna knjiga za dragocene zgodovinske gradivo o slovenskem izseljenstvu. Kol edar bo okzano opremljen z mnogimi slikami iz življenja naših ljudi doma in na tujem.

Vsebina kol edarja

Poleg običajnega kol edarskega dela bodo v kol edaru literarni prispovedki pesnikov in pisateljev Bevka, Ingoljščka, Selščka, Finžgarja, Potreča, Zupančiča in mlajših umetnikov. Od slikarjev bodo zastopani Gaspari, Tratnik, Birola, Mihelič, Jakac, Klemenčič, Pengov in drugi.

Del kol edarja pod naslovom »Rojstna domovina« bo vsebo-

7

LOJZE ZUPANC:

VELIKI DNEVI Povest

Gospodinja pa ne izgubi poguma. »To nič ni res prav! Mi že nismo proti vam! A Danico bom ozmerjala in natepla, ker je peva slovensko pesem.«

»Si, si! Tobro tako!« pokima maestro na videz zadovoljno. Cez čas pa laskajoče vpraša: »Eeee, uovi? Ima jajča, gošpa? Tobro plačati.«

In Bara želi v hišo. Kmalu se vrne z jajci v predpasniku.

»Nate, maestro Bastiani!« mu ponudi jajca s prijaznim glasom. »Sveža so. Naj vam teknejo. Le Da-nici ne zamerite, če je neumna ko mlad jagenček.«

»Koliko plačati?« se snejni Bastiani in baše jajca v vse žepe.

»Oh, nič! Nič ne stane! Kaj bi to plačevali!«

»Tobro tako! Tobro! Grazie! Adio, gošpa!«

Z nabuhljimi žepi, da izgleda od zadaj kakor otočnik, preskoči vaško pot in že стоji pred sosedovo bajito, kjer so karabinjerji že držali v rokah petelin. Nič niso vprašali, koliko so dolžni. Na mestu so zaklali perjad, si jo pobasali v torbe, star-

Zuglavki pa vrgli nekaj umazanih lir in odšli. Z njimi jo odšel Bastiani.

Komaj so odmaknili pete iz vasi, sta ded in vnuč prišla iz kovačnice. Ded je jezno pobilskaval z očmi in zamršil:

»Kakor tat se je prihulil izozadi! Vražja duša!«

Snažna je sklenila roke k molitvi in zaprosila:

»Oh, oča, molčite vendar!«

»Sveža jajca si mu dala?« je sitnari star. »Ne umnica! Jaz bi mu dal klopotce...«

Pričel je nabijati po nakovalu, da bi zatajil v sebi strah, ki ga je še vedno čutil v nogah, da so mu kolena drgetala kakor preutrenjenemu potniku.

Kakor v opravčilo mu je odgovorila:

»Oč